

POSUDEK VEDOUcíHO K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Jméno diplomanta:	Kristýna Řepíková
Téma práce:	Použití agenta a otázky policejní provokace
Rozsah práce:	55 stran (od úvodu po závěr, včetně) 145 829 znaků, vč. poznámek pod čarou – <i>cca 81 normostran</i>
Datum odevzdání práce:	20. 12. 2023
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Mgr. Marek Dvořák, Ph.D.
Oponent diplomové práce:	JUDr. Dalibor Šelleng, Ph.D.

Diplomantka Kristýna Řepíková zpracovala kvalifikační práci na téma *použití agenta a otázky policejní provokace*, tedy na trestněprávní problematiku úzce související také s otázkami kriminalistické taktiky či s ochranou ústavně zaručených práv jednotlivců. Téma je to bezesporu aktuální, jak dokládá i poměrně hojná judikatura soudů českých, stejně jako judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Navíc se jedná o oblast, kterou je třeba vnímat velmi citlivě, a to především v oblasti možné policejní provokace trestné činnosti. Vedoucí práce se pro právě uvedené domnívá, že je na místě zpracování předmětného tématu v rámci kvalifikační práce, přičemž toto zpracování vyžaduje teoreticko-analytické schopnosti především v oblasti trestního práva hmotného, trestního práva procesního a částečně též v rovině práva ústavního.

Práce je (vedle nečíslovaného úvodu a závěru) rozčleněna do pěti hlavních kapitol, které na sebe logicky navazují. Diplomantka začíná pojednání od kapitoly označené jako *operativně pátrací činnost*, v níž postupuje (možná až přílišně rozvitě) od samotného vymezení pojmu kriminality, přes popis reaktivních a proaktivních strategií vyšetřování kriminality, až právě po vymezení operativně pátrací činnosti a odlišení podpůrných operativně pátracích prostředků od operativně pátracích prostředků upravených trestním řádem. Stranou nebyla ponechána právě ani kratší charakteristika operativně pátracích prostředků, na něž se práce dominantně nesoustředí

(tj. předstíraného převodu a sledování osob a věcí), a charakteristika odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu jakožto institutu v mnohém souvisejícím s rozebíranými otázkami. Kapitola druhá je orientována na právní úpravu *de lege lata*, tedy na tzv. agenta kontrolora a jeho postavení v českém trestním řízení. Řešeny jsou kupříkladu otázky, kdo může být agentem, v řízení o jakých trestných činech jej lze nasadit, jaké jsou meze jeho práv a povinností nebo jak je zajišťován dozor nad činností agenta infiltrovaného do organizované zločinecké skupiny. Zvláštní pozornost potom byla zaměřena na hmotněprávní beztrestnost agenta (v kontextu okolností vylučujících protiprávnost), a též na odlišení agenta od informátora. Za jádro práce vedoucí považuje kapitolu třetí o vymezení a souvisejících otázkách policejní provokace trestné činnosti. Zde je přiléhavě postupováno od judikatury ESLP (a nejznámějších kauz), přes judikaturu českých soudů, až po samotné dovození možné definice policejní provokace a vyvození jejích procesněprávních konsekvencí. Lze kvitovat, že nebyla opomenuta ani tzv. zkouška spolehlivosti využívaná především v prostředí bezpečnostních sborů. Navazující čtvrtá kapitola cílí na mezinárodní komparaci s USA, Kanadou a Slovenskem. V závěrečné páté kapitole poté diplomantka shrnuje prezentované poznatky a vyvozuje z nich její vlastní návrhy *de lege ferenda* ve vztahu k plánované rekonstrukci, resp. dnes patrně spíše výraznější novelizaci trestněprocesních předpisů. Z popsaného obsahu diplomové práce je jisté patrné, že je užito zejména metody deskriptivně-analytické a komparativní. Text obsahuje též seznam použitých zkratk.

Z hlediska věcného neshledal vedoucí práce žádné zásadnější nedostatky – diplomantka pracuje s informacemi korektně a závěry řádně odůvodňuje a podkládá fakty. Kladně lze hodnotit, že text průběžně doplňuje o vlastní názory, jak je patrné například hned na str. 10 textu v podkapitole 1.2. (*byť s některými názory by vedoucí lehce polemizoval, např. u poznámky pod čarou č. 38 nebo u názoru v poslední větě druhého odstavce na str. 22, nicméně to nic nemění na vhodnosti uvádění vlastních názorů, a ostatně to ani neznamená, že nemůže být pravda právě na straně diplomantky*). Přesto se vedoucí domnívá, že v některých částech ještě bylo možné vlastní názory blíže rozvést či doplnit, což by demonstroval například na poznámce pod čarou č. 98, kde by jej samotného zajímal náhled diplomantky vzhledem k nejednotnosti prezentovaných názorů. Obdobně pak absentuje názor autorky na procesní použitelnost důkazů v jiné trestní věci na str. 15 nebo na rozhodnutí ESLP prezentované v podkapitole 3.1.2. Případně by také u některých úvah bylo dobré doplnit, na podkladě jakých dat je úsudek diplomantky učiněn (např. na str. 13 v první větě druhého odstavce), či doplnit praktický příklad (např. u případu poslední věty podkapitoly 1.4)

nebo vyjádření zpřesnit (např. poslední věta podkapitoly 2.4, obdobně u následující podkapitoly není pro rozdílnost prezentovaných informací patrné, kdo tedy podává návrh na použití agenta). Vedoucí práce si ještě pár obsahových poznámek do textu zvýraznil, nicméně nepovažuje za důvodné zde veškeré rozvádět, neboť práce je obsahově kvalitní, a výše uvedené dílčí podněty spíše svědčí o zájmu, s jakým se posuzovatel do textu diplomantky začel a nad jejími závěry přemýšlel – u prací nižší kvality by takto detailní připomínky nebyly prezentovány, a tedy je možné je vnímat pozitivně. Chvályhodné je i zahrnutí páté kapitoly obsahující zhodnocení současné právní úpravy a vyvozování vlastních návrhů - pokud by se diplomantka v budoucnu předmětným otázkám dále věnovala, doporučuje vedoucí například u názorů prezentovaných v podkapitole 5.2 více zvažovat také rizika s navrženou změnou spojená.

Z hlediska jazykově-gramatického je vhodné uvést, že autorka používá poměrně osobitý způsob vyjadřování, který je mnohdy – podle subjektivního názoru vedoucího – lehce spleťitý (viz např. první odstavec na str. 17). Práci by jistě prospělo, pokud by nedocházelo k opakování již prezentovaných informací, neboť právě toto snižuje čtivost a spád textu. Aby byl hodnotitel konkrétní, poukázal by například na úvodní věty v podkapitole 1.4 nebo kapitole 2. Místy jsou pak rušivě opakována slova či slovní spojení – např. slovo „*vyplývá*“ ve dvou na sebe navazujících větách na str. 16; na str. 17 dvakrát uváděné, že jde o „*jakousi zbytkovou kategorii*“; nebo na str. 11 v prvním odstavci dvakrát užitá sousloví „*názorový proud*“. Celkově je však evidentní, že práce prošla pečlivou a opakovanou jazykovou korekturou, gramatických nedostatků či překlepů je absolutní minimum (např. na str. 25 – „*vystupující v pozici agentů agentů*“). Drobné výhrady výše prezentované nic nemění na skutečnosti, že text je podnětný a ve svém souhrnu srozumitelný. Vedoucí měl příležitost se seznámit s průběžnými pracovními verzemi textu a má radost, k jak velkému zlepšení vyjadřovacích schopností diplomantky v průběhu zpracování práce došlo.

Diplomantka vycházela zejména ze zdrojů tuzemských co do monografií, u odborných článků nastudovala i vícero pramenů zahraniční provenience. Kladné hodnocení zasluhuje detailní rozbor judikatury ESLP. Citační norma byla řádně dodržena, vedoucí práce nemá v tomto směru žádných výhrad.

Známky plagiátorství nebyly shledány, čemuž odpovídá i výsledek kontroly v systému Theses.cz (celková podobnost 5 %) a v systému Turnitin (celková podobnost 29 %).

Nad rámec samotného odevzdaného textu lze doplnit, že diplomantka zcela dodržela jí předpokládaný časový rámec zpracování kvalifikační práce, komunikace s ní byla bez sebemenších obtíží a připomínky vedoucího práce byly vždy řádně a v zásadě obratem zahrnuty do textu. Práce byla průběžně konzultována.

Vedoucí práce uzavírá, že se z jeho pohledu jedná o kvalitní práci způsobilou k ústní obhajobě. Z hlediska hodnocení je podle něj práce na pomezí stupně výborně a stupně velmi dobře. S ohledem na veškeré výše uvedené okolnosti se předběžně přiklání k první variantě, tj. k hodnocení známkou výborně.

Předložená diplomová práce splňuje po obsahové i formální stránce požadavky na ni kladené a je dostatečným podkladem pro konání ústní obhajoby.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

V samotném závěru práce, na str. 61, není hodnotiteli zcela srozumitelná argumentace diplomantky ve třetím a čtvrtém odstavci. Z tohoto důvodu navrhuje, aby právě názory v těchto pasážích uvedené studentka blíže osvětlila a rozvedla při ústní obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň v případě úspěšné obhajoby:

Na základě předloženého písemného znění diplomové práce navrhuje vedoucí v případě úspěšné ústní obhajoby klasifikaci stupněm: **výborně (1)** či velmi dobře (2).

V Praze, dne 16. 1. 2024

JUDr. Mgr. Marek Dvořák, Ph.D.
vedoucí